

Sagan om folkets röst

Det var en gång en del av världen, som bestod av ett stort antal konungariket. De styrdes förstås av kungar (och en och annan drottning).

Det märkliga var att alla dessa kungar (och en och annan drottning) –varenda en – var omåttligt kloka. Ständigt fattade kungarna och en och annan drottning visa beslut, som kom deras tacksamma folk till godo. Inte bara var och en för sig och för sitt rike och för sitt folk, utan också tillsammans i det de kallade Den Kungliga Elit-Unionen. På det viset kom besluten alla riket och alla tacksamma folk till godo.

Ja, det var en välsignad tid.

Men så kom den dagen då först ett folk, och sedan allt fler började knorra. Otacksamma knorranden lät höra av sig från än det ena, än det andra hörnet av Elit-Unionens konungariket:

” Varför ska bara kungen och en och annan drottning bestämma?” knorrade man. ” Vi kanske inte är lika omåttligt visa som de, men vi är många. Många fler. Och många halv- och småkloka kanske kan fatta ännu visare beslut än några få omåttligt kloka.”

Kungarna och en och annan drottning ryste vid allt detta knorrande. Vilken katastrof kunde inte sådant lättsinnigt gnäll leda till?

Men till slut tog den omåttligt visaste av dem alla till orda:

- Låt dem rösta. Låt folken rösta. Vi kallar det folkomröstning.

Flera kungar fick andtappa och en och annan drottning dånade, men när den omåttligt visaste förklarade närmare blev de åter lugna.

Från den dagen fick folken i de olika rikena folkomrösta om allt det ville. De slog sina halv- och småkloka huvuden ihop och röstade och röstade, om vänster och höger, om makt och vanmakt, om gurkor och snus, om liv och död. Och se – ibland råkade de rösta rätt och komma till samma förståndiga slutsatser som de omåttligt visa kungarna och en och annan drottning.

Men ofta räckte naturligtvis inte deras lilla klokhet till, utan de röstade alldeles bort i tok.

- Då tar vi om det, sa den omåttligt visaste.

Och om tog man det, gång på gång, tills folken röstade rätt och allt blev som det skulle. Som det alltid blir när besluten i verkligheten tas av omåttligt kloka kungar, och en och annan drottning.